

Palmzondag (B), 24 maart 2024

Monique Derks

Vreugde en verdriet

Palmzondag is de zondag voorafgaande aan Pasen. Op deze zondag wordt de intocht herdacht van Jezus in Jeruzalem. Hij zat daarbij niet op een paard (het symbool van de overheersende Romeinen), maar op een ezel, een symbool van nederigheid. Omdat Jezus door de menigte werd toegejuicht met palmtakken, heet die dag Palmzondag. Op die dag zijn ook palmtakjes ingewijd (ondanks de naam zijn het meestal buxustakjes), die door mensen mee naar huis worden genomen om het huis beschermen tegen bijvoorbeeld bliksem en brand.

Het palmtakje wordt op een bijzondere plek in huis bewaard. Ik steek het takje achter een kruisbeeld op mijn werkkamer.

Vanaf Aswoensdag leven we veertig dagen toe naar Pasen. Dat is een tijd van een weg naar binnen, een tijd van bezinning, waarin we door de woestijn van lijden en dood heentrekken op weg naar het nieuwe leven.

In de schriftlezing van deze zondag horen we het verhaal volgens het Marcusevangelie. We horen hoe Jezus op weg naar Jeruzalem gaat. Hij wordt toegejuicht: "Hosanna voor de zoon van David! Gezegend is hij die komt in de naam van de Heer. Hosanna in de hemel!" Zo welkom is Jezus. Is er iemand die jij heel graag zou willen zien? Zo graag dat jij zou willen juichen?

Palmzondag wordt ook Passiezondag genoemd, omdat deze dag vooruitwijst naar het lijden en sterven van Jezus. In de liturgie van de Goede Week voltrekken zich de uitersten van ons leven: van feestelijke intocht tot pijnlijke lijdensweg, van tragische kruisdood tot hoopvolle opstanding. Je ziet het voor je hoe je op het ene moment het leven viert, gelukkig bent met alles wat je ten deel valt, terwijl je weet en soms aan den lijve ondervindt hoe broos en wankel dat geluk is: je relatie kan stuk lopen, ziekte of andere tegenslag kunnen je ongenadig treffen. Mensen zijn je zeer nabij, maar ze kunnen je ook laten vallen en zélf kun je ook een wankelmoedig mens zijn, liefdevol en aandachtig en evenzeer trouweloos en bikkelhard als jou dat beter uitkomt.

De tegenstelling tussen de hoofdpersoon en zijn volgelingen kan haast niet groter: Jezus wordt door het volk gevierd met 'Hosanna in den hoge' en later verworpen 'Aan het kruis met hem', terwijl zijn intimi hem verraden, op de vlucht slaan of als het erop aan komt hem niet willen kennen. Na de opstanding ontdekken zij ondanks hun vrees hoe vreemd de weg naar waarachtig leven en geloven gegaan is.

In het hele verhaal van lijden en opstanding kunnen wij ons herkennen in de verschillende personen en rollen. Laten we ons uiteindelijk verheugen op het nieuwe leven. Moge het zo zijn.